

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΘΕΙΟΝ ΑΡΧΕΤΥΠΟΝ.

11. Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12. Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεξομένους, ἵνα πρὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἵνα πρὸς τοὺς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἔκεινοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὄτι γῆραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

14. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὄπιστα, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ οὐκ ἦδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι.

15. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἴπε μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας· καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρώ.

16. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία· Στραφεῖσα ἔκεινη, λέγει αὐτῷ· Ραββουνί· ὁ λέγεται, Διδάσκαλε.

17. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἄπτου, οὕτω γαρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύοντο δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν ὑμῶν.

Πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς περιεργείας τῶν ἀναγνωστῶν μας καταχωρίζομεν τρεις διαφόρους μεταφράσεις τῶν προγονιμένων ἐδαφίων.

ΠΑΛΑΙΑ ΧΤΙΔΑΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ.

11. Καὶ ἡ Μαρία ἐστέκουνταν ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιειν· ὡσὰν ἔκλαιεις λοιπὸν, ἐπαράσκυψεν εἰς τὸ μνῆμα.

12. Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους ὅπου ἔκάθευνταν μὲν ἀσπρὰ φορέματα, ἕνα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἕνα εἰς τὰ ποδάρια, ἔκει δύοπος ἔκειτον τὸ κορμὸν τοῦ Ἰησοῦ.

13. Καὶ λέγουν τῆς ἔκεινοι· Ὡ γυναῖκα, τί κλαίεις; Λέγει τους· Ὄτι ἐσκίκωσαν τὸν Αὐθέντην μου, καὶ δὲν ἴζεύρω ποῦ τὸν ἔβαλαν.

14. Καὶ ὡσὰν εἰπεν ἐτοῦτα, ἐγύρισεν ὄπιστα, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν δην ἐστεκεῖ· καὶ δὲν ἴζευρεν ὅτι εἰναι δι τοῦ Ἰησοῦς.

15. Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ὡ γυναῖκα, διατί κλαίεις; τίνα ζητᾷς;

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΙΔΑΡΙΩΝΟΣ.

11. Η δὲ Μαρία ἐστέκειν ἔξω ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιεις καὶ ἐν ᾧ ἔκλαιειν, ἔκυψεν εἰς τὸ μνῆμα.

12. Καὶ εἶδε δύο ἀγγέλους μὲν λευκὰ (φορέματα), οἱ δόποι οἱ ἔκάθηντο, ὁ εἰς εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ποδάρια, δην ἦτο τεθειμένον τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13. Καὶ ἔκεινοι τῇ εἶπον· Γύναι, διατί κλαίεις; Λέγει εἰς αὐτοὺς· Διότι ἐσκίκωσαν τὸν κύριόν μου, καὶ δὲν ἴζεύρω ποῦ τὸν ἔβαλον.

14. Ἀφοῦ εἰπεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἐγύρισεν ὄπιστα, καὶ εἶδε τὸν Ἰησοῦν στεκόμενον, δὲν ἴζευρεν δύμας ὅτι ἦτον ὁ Ἰησοῦς.

15. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Γύναι, διατί κλαίεις; ποῖον ζητᾶς; Ἐκεί-

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΒΑΜΒΑ.

11. Η δὲ Μαρία ἐστέκειτο πλησίον τοῦ μνημείου κλαίουσα ἔξω καὶ ἐνῷ ἔκλαιειν, ἔκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12. Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους μὲν λευκὰ ιμάτια καθημένους, ἕνα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἕνα εἰς τοὺς πόδας, ἔκει δην ἐκοίτετο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13. Καὶ λέγουν εἰς αὐτὴν ἔκεινοι, Γύναι, διατί κλαίεις; Λέγει εἰς αὐτοὺς, Διότι ἐσκίκωσαν τὸν κύριόν μου, καὶ δὲν ἴζεύρω ποῦ ἔθεσαν αὐτόν.

14. Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἐστράφη εἰς τὰ ὄπιστα, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν στεκόμενον, καὶ ἐνῷ ἴζευρεν δην εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15. Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, διὰ τί κλαίεις; ποῖον ζητᾶς;

Ἐκείνη, λογαριάζωντας ὅτι εἶναι ὁ περιβολάρης, τοῦ λέγει· Αὐθέντη, οὖν ἐσύ τὸν ἐπίστεις, εἰπέ μου ποῦ τὸν ἔβαλες· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν σηκώσει.

16. Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Μαρίᾳ· Ἐκείνη ἐγύρισε, καὶ λέγει του· Ραββουνί· τὸ ὄποιον θέλει νὰ εἴπῃ· Διδάσκαλε.

17. Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Μή με πιάνης· διότι ἀκόμη δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸν πατέρα μου· ἀμμὶ σύρε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ τους· Ἀναβάίνω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν σας.

Ας μᾶς συγχωρηθῇ νὰ ἐπισυνάψωμεν ἐδῶ ὅλη γα τι- νὰ περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἥτις εἶναι ὁμο- λογουμένως ἡ ἀρχὴ καὶ βάσις τῆς Χριστιανικῆς θρη- σκείας.

Οι μαθηταὶ αὐτοῦ διεκήρυξαν, ὅτι ἀνέστη, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν διέτριψεν ἐπὶ γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας. Τοῦτο ἡ ἀληθὲς ἥτον ἡ φευδές. "Αν ἦτο φευδές, τί παρεκίνησε τοὺς Ἀποστόλους νὰ τὸ εἴπωσιν; "Η ἐλπὶς τάχα κέρδους ἡ τιμῆς; "Άλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου, διακηρύττοντες τὴν Ἀνάστασιν, ἔσυραν καθ' ἑαυτῶν τὸν διωγμὸν καὶ τὴν πλέον ἀσπονδὸν ἔχθραν τῶν Ἰουδαίων καὶ Ῥωμαίων, καὶ τέλος ἐξ αἰτίας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ ἐθανατώθησαν. Δύναται τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι χάριν τοῦ φεύδους ἥθελαν ἐπιμείνειν καθ' ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς κακοπαθείας καὶ κινδύνους, καὶ μάλι- στα ἐπισφραγίσειν τὴν πλάνην μὲ τὸ δίλιον αὐτῶν αἷμα; Πολλοὶ μὲν ἀπέθαναν ὑπὲρ τῆς πίστεως αὐτῶν,—εἰς ὑπεράσπισιν ὀηλαδὴ τῶν δσα ἐφρόνουν ὅτι ἀληθεῖσαν, —οὐδεὶς ὅμως ὑπὲρ γνωστοῦ φεύδους, —εἰς ἐπιβεβαίω- σιν ὀηλαδὴ τῶν δσα ἐγνώριζεν ὅτι εἶναι φευδῆ.

"Άλλ' ἵσως εἴπῃ τις, Ναὶ μὲν, ἐπίστευαν οἱ Ἀπόστολοι ὅτι ὁ Χριστὸς ἀνέστη, ἀλλ' οὐσαν ἡπατημένοι. Πῶς ἦτο δυνατὸν ν' ἀπατηθῶσι; Τὴν σήμερον εἶναι δυνατὸν ν' ἀπατηθῶσι δώδεκα φρόνιμοι ἄνδρες εἰς τοι- αὐτην ὑπόθεσιν; "Οτε κατὰ πρᾶτον ἐφάνη εἰς τοὺς μαθητὰς μετὰ τὴν ἀνάστασιν, τινὲς αὐτῶν ἀμφιβαλλαν· "Ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν, λέγει ὁ Εἰαγγελιστὴς Λουκᾶς· ἀλλ' οὐδέπορουν πλέον ν' ἀμφιβάλλωσιν, ἀφοῦ τοὺς εἶπεν, "Ιδετε τὰς χειράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατε με καὶ ιδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὄστεα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα;" Ἀπάτη οὐδόλως ἐχωροῦσε, καθότι οὐαὶ πολλῶν σημείων ἀναντιρρήτων παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ πάθος του· συνέτρωγε καὶ συγέπινε, καὶ συμπει- πάτει καὶ συνδιελέγετο μετ' αὐτῶν ἡμέραν καὶ νύχτα, καὶ ἐβλέπετο ὑπ' αὐτῶν ἀπάντων ὅχι μίαν ἡμέραν ἡ μίαν ἐβδομάδα, ἀλλὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν.

νη, ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι εἶναι ὁ κη- πούρος, τῷ εἶπε· Κύρε, ἀν σὺ τὸν ἐστήκωτας, εἰπέ μοι, ποῦ τὸν ἔβαλες· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἐπάρη.

16. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Μα- ρίᾳ· Ἐκείνη ἐγύρισεν ὄπιστα, καὶ τῷ εἶπε· Ραββουνὶ, δηλαδὴ, Διδά- σκαλε.

17. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Μὴ μὲ πιάνης· διότι ἐγὼ δὲν ἀνέβην ἀκόμη εἰς τὸν πατέρα μου· ὑπαγε δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ εἰς αὐτούς· Ἐγὼ ἀναβαίνω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ Θε- ὄν μου καὶ Θεόν σας.

τεῖς; Ἐκείνη, νομίζουσα ὅτι εἶναι δ- κηπουρὸς, λέγει εἰς αὐτὸν, Κύρε, ἐὰν σὺ τὸν ἐστήκωσες, εἰπέ με ποῦ ἔθεσες αὐτὸν, καὶ ἐγὼ θέλω σηκώσει αὐτόν.

16. Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Μαρίᾳ· Ἐκείνη στραρεῖτα, λέγει εἰς αὐτὸν, Ραββουνὶ, τὸ ὄποιον θέ- λει νὰ εἴπῃ, Διδάσκαλε.

17. Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Μὴ μὲ ἐγγίζης· διότι ἀκόμη δὲν ἀνέβην πρὸς τὸν Πατέρα μου· ἀλλ' ὑπαγε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰ- πὲ εἰς αὐτούς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας, καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν σας.

"Ἐὰν δὲν ἀνέστη, τὸ νεκρὸν σῶμά του ἡ εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὸν τάφον, ἢ τὸ εἶχαν κλεμμένον οἱ μαθηταὶ του. "Αν εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὸν τάφον, τί τάχα ἐμπόδισε τοὺς Ἰουδαίους νὰ τὸ ἐκβάλωσιν εἰς τὸ μέσον, νὰ καταισχύνωσι τοὺς διακηρύττοντας ὅτι ἀνέστη, καὶ νὰ πνίξωσι τὴν νέαν θρησκείαν εἰς τὰ σπάργανα; "Αν ἐκ τοῦ ἀλλού μέρους εἶχαν αὐτὸ κλεμμένον οἱ μα- θηταὶ του, ἢ θέα τοῦ νεκροῦ Κυρίου των δὲν ἥθελε σβέ- σειν πάντα σπινθῆρα ἐνθουσιασμοῦ; δὲν ἥθελε κατα- στρέψειν ὀλοτελῶς τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ θάρρη των; "Ἐνῶ ἔκοιτετο εἰς τὸν τάφον, σχεδὸν κατήντησαν εἰς ἀπελπισίαν, καὶ δειλία τοὺς ἐκρύευσεν· ἐθρήνουν καὶ ἔκλαιαν· ἀλλὰ καθὼς ἀνέστη καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς, ἀνεμψυχώθησαν αἱ ἐλπίδες των. "Η διαγωγὴ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ἐμάρτυρος αἱ μαθηταὶ του, ἡ τοιαύτη, ὅποιαν ἥθελαμεν φυσικὰ περιμένειν ἀπὸ τοὺς γενομένους μάρτυρας αὐτόπτας συμβάντος τόσον ἐκπληκτικοῦ. Κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Κυρίου των, περιήρχοντο τὴν οἰκουμένην, διαδίδοντες τὴν θρη- σκείαν σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος Σωτῆρος. Διω- κόμενοι, ἀπειλούμενοι, δαιρόμενοι, φυλακιζόμενοι, παν- τοιοτρόπως κακοπαθοῦντες, ἐπέμεναν μ' ὅλα ταῦτα δη- λοποιοῦντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ κατεγίνοντο. ἀόκνως εἰς τῆς θρησκείας του τὴν ἐξάπλωσιν, ἐωσοῦ ἐθανατώθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ.—Δὲν ἦτο ἄρα οὔτε πυρω- μένης φωνασίας ἐνθουσιασμὸς ἡ ἀπάτη, οὔτε φεύδος προμελετημένον, ἀλλὰ γνωστὶς ἀκριβεστάτη ὅτι ὁ Χρι- στὸς ἀνέστη, καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι ἀληθῶς ἦτον ὁ προσδοκώμενος Μεσσίας, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ καὶ ποῦ ἐγεννήθη, καὶ ποῦ ἀπέθανεν ὁ τοῦ ἀρότρου ὄφευρετής· μ' ὅλον τοῦτο, αὐτὸς συνεισέφερε μᾶλλον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ κόσμου, παρ' ὅλον τὸ πλῆθος τῶν ἡρώων καὶ δορικτηρόων, οἵτινες κατέκλυσαν τὴν γῆν μὲ δάκρυα, καὶ ἐκόπρισαν αὐτὴν μὲ αἷμα, καὶ τῶν ὅποιων ἡ γέννησις, συγγένεια, καὶ ἀνατροφή μετεδόθησαν εἰς ἡμάς μ' ἀκριβεσταν καθαυτὸ ἀνάλογον τῆς ὅποιας ἐπροξένησαν βλάβης.